

Forsikringselskabet Brandkassen G/S under frivillig likvidation
v/ likvidator, advokat Boris Frederiksen

29. juni 2020

Ref. RKJ

J.nr. 6601-0013

Ophævelse af suspension af vedtægterne i Forsikringselskabet Brandkassen G/S under frivillig likvidation

Afgørelse

Finanstilsynet ophæver suspensionen af vedtægterne for Forsikringselskabet Brandkassen G/S under frivillig likvidation truffet ved Finanstilsynets afgørelse af 1. april 2015, jf. § 232, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Denne afgørelse er truffet af Finanstilsynets bestyrelse, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Sagsfremstilling

Den 27. september 2010 påbød Finanstilsynet Forsikringselskabet Brandkassen G/S at bringe dets vedtægter i overensstemmelse med § 111, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Det skyldtes, at de delegerede i henhold til selskabets dagældende vedtægter skulle vælges af de siddende delegerede, hvilket efter Finanstilsynets vurdering satte selskabets medlemmer, som er selskabets forsikringstagere, udenfor indflydelse. Finanstilsynet påbød samtidig Forsikringselskabet Brandkassen G/S at afholde valg blandt medlemmerne til selskabets delegeretforsamling for at sikre medlemmernes indflydelse på, hvem der udgjorde selskabets delegeretforsamling. Valget af de delegerede blev afholdt den 15. februar 2011.

Forsikringselskabet Brandkassen G/S valgte den 6. december 2013 at træde i likvidation. Likvidatorerne anlagde efterfølgende civilretlige søgsmål med påstand om, at 120 nye tillæggsforsikringer, som blev indtegnet umiddelbart inden valget af delegerede den 15. februar 2011, var indtegnet proforma og derfor ikke skulle tillægges medlemsrettigheder. Likvidatorerne anså derfor den siddende delegeretforsamling for ugyldigt valgt, hvorfor disse ikke kunne træffe beslutninger omkring Forsikringselskabet Brandkassen G/S' forhold.

Den 1. april 2015 traf Finanstilsynet derfor afgørelse om at suspendere vedtægterne for Forsikringselskabet Brandkassen G/S under frivillig likvidation (herefter Brandkassen eller selskabet), jf. § 232, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

FINANSTILSYNET

Århusgade 110
2100 København Ø

Tlf. 33 55 82 82
Fax 33 55 82 00
CVR-nr. 10 59 81 84
finansstilsynet@ftnet.dk
www.finanstilsynet.dk

ERHVERVSMINISTERIET

Finanstilsynet begrundede suspensionen med, at det skulle undgås, at der af den siddende delegeretforsamling eller den kommende delegeretforsamling blev truffet irreversible beslutninger, som var egnede til at skaffe medlemmerne af den tidligere ledelse en uberettiget begunstiging på bekostning af de øvrige forsikringstagere.

I henhold til afgørelsen var suspensionen gældende, indtil der var opnået tilstrækkelig afklaring om gyldigheden af valghandlingen til delegeretforsamlingen afholdt den 15. februar 2011. Det væsentlige forhold for afgørelsen var således, at der forelå uklarhed om, hvorvidt den siddende delegeretforsamling var gyldigt valgt. Uklarheden udsprang af, at selskabets ledelse i perioden op til valget den 15. februar 2011 tegnede 120 nye forsikringstagere.

Den 2. november 2015 traf Finanstilsynet afgørelse om, at suspensionen af Brandkassens vedtægter skulle opretholdes. På baggrund af efterforskningsmateriale fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet anså Finanstilsynet det for overvejende sandsynligt, at valghandlingen den 15. februar 2011 blev gennemført retsstridigt af den siddende ledelse. Finanstilsynet begrundede således opretholdelsen med, at Finanstilsynet fortsat vurderede, at det var overvejende sandsynligt, at valghandlingen var blevet gennemført retsstridigt. Finanstilsynet bemærkede i afgørelsen, at selskabets likvidatorer havde anlagt civilretlige søgsmål mod 64 mulige forsikringstageres medlemsrettigheder (ud af 120 tillægforsikringer, idet 52 tidligere forsikringstagere havde bekræftet, at tegning af tillægforsikringen var proforma og 4 var afgået ved døden). Finanstilsynet vurderede i den forbindelse, at der fortsat var fare for, at der ville blive truffet irreversible beslutninger på en generalforsamling af delegerede, som formentlig ikke var lovligt valgt. Derfor besluttede Finanstilsynet at opretholde suspensionen af Brandkassens vedtægter, indtil der var klarhed over, hvilke forsikringstagere der havde medlemsrettigheder ved valget den 15. februar 2011 og dermed var berettigede til at stemme til valg af delegerede. Finanstilsynet vurderede, at en sådan afklaring ville foreligge, når de søgsmål, som likvidatorerne havde anlagt ved domstolene, var endeligt afsluttet.

De civilretlige søgsmål, som likvidatorerne havde anlagt ved domstolene, tog Retten i Roskilde den 14. juni 2017 stilling til. Retten fastslog, at flere af forsikringstagerne, der deltog i valghandlingen i 2011, ikke havde medlemsrettigheder. Dommen fastslog endvidere, at 64 tillægforsikringer var ugyldige og dermed også, at forsikringstagerne til disse tillægforsikringer ikke havde medlemsrettigheder. Retten fandt det således bevist, at der blev snydt ved stemmeafgivningen til valg til delegeretforsamling den 15. februar 2011. Retten bemærkede, at snyderiet havde haft et sådan omfang, at det havde haft betydning for udfaldet af, hvem der blev valgt som delegerede samt den efterfølgende beslutning om at træde i likvidation. Retten fandt endvidere, at de 120 tillægforsikringer således sikrede den tidligere ledelse et flertal i den

valgte delegeretforsamling. De øvrige forsikringstagere blev derved frataget deres ret til på demokratisk vis at være med til at bestemme, hvem der skulle være delegerede og bestyrelse i selskabet og dermed træffe beslutninger om at træde i likvidation samt udlodning af selskabets formue.

Flere af de sagsøgte ankede dommen, og ankesagen var forventet behandlet i Østre Landsret til november 2019.

Den 13. august 2019 orienterede likvidator Boris Frederiksen Finanstilsynet om, at sagsøger over for Østre Landsret havde anmodet om, at ankesagen blev hævet. Finanstilsynet modtog den 20. november 2019 udskrift fra Østre Landsret om, at ankesagen var hævet. Byrettens dom er således endelig.

Høring

Brandkassen v/ likvidator, advokat Boris Frederiksen, har haft et udkast til afgørelse om ophævelse af suspensionen af vedtægterne i høring i perioden fra den 26. november 2019 til den 11. december 2019.

Finanstilsynet modtog den 11. december 2019 høringssvar fra selskabet.

Likvidator anfører i høringssvaret, at det er likvidators anbefaling, at suspensionen af vedtægterne opretholdes, indtil der i fællesskab mellem likvidatoren og forsikringstagerne er opnået enighed om den endelige likvidation.

Likvidator anfører hertil, at det vil være problematisk, hvis suspensionen af de gældende vedtægter ophæves, idet Roskilde Rets dom af 14. juni 2017 kun har forholdt sig til forholdet omkring de 120 tillægsforsikringer, men ikke til beslutningen den 6. december 2013 om at træde i likvidation samt tilblivelsen af de vedtægter, som var gældende op til suspensionen. Likvidator bemærker, at selskabets vedtægter er blevet vedtaget af en generalforsamling, der ikke var valgt af selskabets medlemmer og derfor var ulovligt valgt, jf. Finanstilsynets afgørelse af 27. september 2010. Likvidator gør endvidere gældende, at den vedtægtshjemlede ordning, hvorefter generalforsamlingen består af delegerede, der vælges af medlemmerne/forsikringstagerne, ikke er hensigtsmæssig, da selskabet ikke længere driver forsikringsvirksomhed. Likvidator anfører hertil, at det ved opretholdelse af suspension af vedtægterne sikres, at der ikke på ny skal vælges delegerede, og at generalforsamlingen således består direkte af medlemmerne. Herudover bemærker likvidator, at selskabets vedtægter er vedtaget med indflydelse af de 120 tillægsforsikringstagere og under indflydelse af selskabets tidligere ledelse, der ved Finanstilsynets afgørelser af 4. december 2013 fandtes uegnede til at varetage selskabets ledelse og selskabets og medlemmernes interesser. En ophævelse af suspensionen vil således betyde, at man falder tilbage på et sæt vedtægter, der løbende er blevet ændret af en generalforsamling, der har været valgt på et ulovligt grundlag.

Det anføres endvidere i høringssvaret, at hvis suspensionen af vedtægterne ophæves, vil det have den betydning, at de 120 tillægsforsikringstagere, hvis tillægsforsikringer er blevet erklæret ugyldige, og den tidligere ledelse, som fandtes uegnede til at varetage ledelse af selskabet, alligevel vil ende med at have haft afgørende indvirkning på, hvorledes selskabets formue bliver fordelt. Det er således likvidators opfattelse, at en ophævelse af suspensionen vil føre til, at selskabets formue udloddes på en måde, der tilgodeser den nuværende snævre kreds af medlemmer på bekostning af den resterende kreds af tidligere medlemmer, som ikke vil få del i udlodningen af likvidationsprovenuet.

Likvidator anfører yderligere, at der i efteråret 2009 blev truffet beslutning om at opsig alle erhvervsforsikringer undtagen én, som tilhørte [...]. Det er likvidators opfattelse, at opsigelse af forsikringerne skete for at slanke den kreds af medlemmer, der i henhold til vedtægterne ville være berettiget til at modtage udbytte ved en afvikling af selskabet. Likvidator oplyser, at alle de opsagte forsikringer ville have været berettiget til at få del i udlodningsprovenuet, da de alle var tegnet på et tidligere tidspunkt end 10 år før opsigelsesdatoen, som i henhold til vedtægterne er grænsen for at kunne få del i formuen. Likvidator anfører på den baggrund, at en ophævelse af suspensionen af vedtægterne vil indebære, at der ikke i forbindelse med afslutningen af likvidationen kan stilles forslag om at inddrage de – efter likvidators opfattelse – uberettiget opsagte medlemmer ved udlodning af likvidationsprovenuet.

Likvidator gør endvidere gældende, at bestemmelsen i § 232, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet kan suspendere en finansiel virksomheds vedtægter under likvidationen, bør fortolkes således, at udgangspunktet for suspensionen er, at denne gælder under hele likvidationen.

Finanstilsynet modtog den 23. januar 2020 yderligere bemærkninger fra likvidator, der supplerer høringssvaret af 11. december 2019 i forhold til de vedtægtsændringer, der er foretaget i selskabet i en længere årrække forud for beslutningen om likvidation, samt konsekvenserne ved at ophæve suspensionen af vedtægterne.

Likvidator anfører i det uddybende høringssvar, at der er usikkerhed forbundet med, hvilke vedtægter der må anses for gyldigt vedtaget. Det skyldes ifølge likvidator, at der er usikkerhed om, hvornår der, forud for Finanstilsynets påbud af 27. september 2010 om ændring af selskabets vedtægter, så delegeretforsamlingen ikke valgte sig selv, har været foretaget et gyldigt valg af delegerede. Det er likvidators opfattelse, at en stor del af de vedtægtsændringer, der er foretaget i selskabet igennem de seneste 20+ år har været til utilbørlig fordel for de delegerede og dermed dem, der efter Retten i Roskildes dom må lægges til grund har snydt ved delegeretvalget i 2011.

Retligt grundlag

Det følger af § 232, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet kan suspendere en finansiel virksomheds vedtægter under likvidationen.

Bestemmelsen er en videreførelse af den dagældende § 259, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

Forarbejderne til dagældende § 259, stk. 2, 2. pkt., findes i L 176 af 12. marts 2003, hvoraf følgende fremgår af de specielle bemærkninger:

”Finanstilsynets mulighed for at suspendere selskabets vedtægter skal hovedsagligt bruges til at begrænse generalforsamlingens indblanding og til at undgå, at generalforsamlingen misbruger sin stilling.”

Der foreligger ikke trykt eller administrativ praksis om anvendelsen af bestemmelsen, ligesom bestemmelsens nærmere anvendelsesområde ikke ses behandlet i den juridiske litteratur. Bestemmelsens forarbejder fremhæver imidlertid muligheden for at suspendere et selskabs vedtægter med henblik på at undgå, at generalforsamlingen – i dette tilfælde delegeretforsamlingen – misbruger sin stilling.

Foreligger der således begrundet mistanke om, at delegeretforsamlingen i en finansiel virksomhed ikke varetager virksomhedens interesser, kan Finanstilsynet i medfør af § 232, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, suspendere den finansielle virksomheds vedtægter under likvidationen.

Retten til at have en delegeretordning i et gensigt forsikringselskab fremgår af lov om finansiel virksomhed § 111, stk. 2. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

”Stk. 2. I vedtægterne kan det uanset stk. 1 bestemmes, at generalforsamlingen består af delegerede valgt af medlemmerne og garantere eller stedfortrædere for disse.”

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i § 104, stk. 2, i lov nr. 630 af 23. december 1980 om forsikringsvirksomhed. Bemærkningerne til § 104, stk. 2, har følgende ordlyd:

”Ifølge den gældende forsikringslovs § 61 forudsættes en generalforsamling i et gensidigt selskab at kunne bestå af et repræsentantskab for medlemmerne. Udtrykket ”repræsentantskab” benyttes imidlertid i forslaget § 96 for forsikringsaktieselskaber i betydningen af et fast aktionærudvalg, der skal føre tilsyn med bestyrelse og direktion. Der-

for foreslås i § 104, stk. 2, for de gensidige selskaber indført betegnelsen "delegerede" som udtryk for en forsamling, der repræsenterer medlemmer og garantier, men som er blevet udpeget ved indirekte valg. Regler for valg af delegerede foreslås ikke, og der gives således selskaberne en vis frihed ved udformningen af valgreglerne. (...)"

Delegeretordninger er således ikke et selskabsretligt fænomen. Der er derimod tale om en speciel ordning i den finansielle lovgivning, der i sit formål adskiller sig fra de gængse repræsentantskaber.

Det følger af selskabslovens § 108, at der ikke på generalforsamlingen må træffes beslutning, som åbenbart er egnet til at skaffe visse kapitalejere eller andre en utilbørlig fordel på andre kapitalejeres eller kapital-selskabets bekostning. § 108 i selskabsloven finder med de fornødne tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af bestemmelserne i lov om finansiel virksomhed, tilsvarende anvendelse på gensidige forsikringsselskaber, jf. § 114, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen i selskabslovens § 108 indeholder en lovfæstelse af en almindelig grundsætning ("generalklausulen"), der i overensstemmelse med hidtidig retspraksis fastslår, at en generalforsamlingsbeslutning er ugyldig, når den åbenbart er egnet til at skaffe bestemte kapitalejere eller andre (udenforstående) en utilbørlig fordel på andre kapitalejeres eller kapital-selskabets bekostning.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, som findes i L 170 af 25. marts 2009, at:

"Som betingelse for, at en generalforsamlingsbeslutning kunne erklæres ugyldig, synes dansk domstolspraksis, jf. Højesterets dom som refereret i U1921.250 H, at have krævet, at der konstateres at foreligge »et misbrug« af stemmeretten. Det vil sige, at den eller de, der har gennemført beslutningen, har været klar over, at de derved krænkede andre kapitalejeres (eller kapital-selskabets) ret.

[...]

Ordet »åbenbar« indikerer, at der skal foreligge en klart urimelig udøvelse af indflydelse, og af ordene »egnet til« følger en objektivisering, dvs. der kræves ikke en subjektiv opfattelse af forholdet som utilbørligt. I ordene »utilbørlig fordel« ligger, at der utvivlsomt skal foreligge urimelighed. Kravet om en »fordel« medfører også, at der skal foreligge en formueforskydning, der opnås helt eller delvist vederlagsfrit."

I henhold til § 114, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, finder § 109 i selskabsloven også tilsvarende anvendelse på gensidige forsikringselskaber med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af bestemmelserne i lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen har følgende ordlyd:

”En kapitalejer eller et medlem af ledelsen kan anlægge sag vedrørende en generalforsamlingsbeslutning, som ikke er blevet til på lovlig måde, eller som er i strid med denne lov eller kapitalelskabets vedtægter.

Stk. 2. Sag skal være anlagt senest 3 måneder efter beslutningen, ellers anses beslutningen for gyldig.

Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse, når

- 1) beslutningen ikke lovligt kunne tages selv med samtlige kapitalejeres samtykke,*
- 2) der ifølge denne lov eller kapitalelskabets vedtægter kræves samtykke til beslutningen af alle eller visse kapitalejere og sådant samtykke ikke er givet,*
- 3) de regler for indkaldelse, som gælder for kapitalelskabet er væsentligt tilsidesat eller*
- 4) den kapitalejer, der har rejst sagen efter udløbet af den i stk. 2 angivne tid, men dog senest 24 måneder efter beslutningen, har haft rimelig grund til forsinkelsen og retten på grund heraf og under hensyntagen til omstændighederne i øvrigt finder, at det ville være åbenbart urimeligt at anvende bestemmelserne i stk. 2.*

Stk. 4. Finder retten, at beslutningen er omfattet af stk. 1, skal den ved dom kendes ugyldig eller ændres. En ændring af beslutningen kan dog kun ske, såfremt der nedlægges påstand herom og retten er i stand til at fastslå, hvilket indhold beslutningen rettelig skulle have haft. Rettens afgørelse har også gyldighed for de kapitalejere, der ikke har anlagt sagen.”

Det følger således af § 109 i selskabsloven, at søgsmål i anledning af en generalforsamlingsbeslutning, som ikke er blevet til på lovlig måde, eller er stridende mod denne lov eller selskabets vedtægter, kan anlægges af en kapitalejer, et medlem af bestyrelsen eller af en direktør.

Vedrørende forældelsesfristen for sagsanlæg er hovedreglen således efter stk. 2, at sagen skal anlægges senest 3 måneder efter beslutningen. Fra hovedreglen om en 3-måneders frist for sagsanlæg gælder dog en række undtagelser i stk. 3.

Finder retten, at betingelserne for at tilsidesætte den anfægtede generalforsamlingsbeslutning er til stede, vil den ifølge det foreslåede stk. 4, blive kendt ugyldig eller ændret. En ændring kan dog kun ske, såfremt der nedlægges påstand herom, og retten er i stand til at fastslå, hvilket indhold beslutningen rettelig skulle have haft.

Selskabslovens § 109 svarer i meget vidt omfang til § 289 i lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen i § 289 i lov om finansiel virksomhed er en videreførelse af den dagældende § 288 i lov om finansiel virksomhed og har følgende ordlyd:

"Søgsmål i anledning af en generalforsamlingsbeslutning, som ikke er blevet til på lovlig måde eller er stridende mod denne lov eller selskabets vedtægter, kan anlægges af en stemmeberettiget, et medlem af bestyrelsen eller af en direktør.

Stk. 2. Sag skal være anlagt senest 3 måneder efter beslutningen. Ellers anses beslutningen for gyldig.

Stk. 3. Tidsfristen efter stk. 2 finder ikke anvendelse, når

- 1) beslutningen ikke lovligt kunne tages selv med samtlige stemmeberettigedes samtykke,*
- 2) der ifølge selskabets vedtægter kræves samtykke til beslutningen af alle eller visse medlemmer, garanter eller stemmeberettigede og sådant samtykke ikke er givet,*
- 3) indkaldelse til generalforsamlingen ikke er sket eller de for selskabet gældende regler for indkaldelse væsentligt er tilsidesat eller*
- 4) den, der har rejst sagen efter udløbet af den i stk. 2 angivne tid, men dog senest 2 år efter beslutningen, har haft rimelig grund til forsinkelsen og retten på grund heraf og under hensyntagen til omstændighederne i øvrigt finder, at en anvendelse af bestemmelserne i stk. 2 ville føre til åbenbar ubillighed.*

Stk. 4. Finder retten, at generalforsamlingsbeslutningen ikke er blevet til på lovlig måde eller er stridende mod denne lov eller selskabets vedtægter, jf. stk. 1, skal den ved dom kendes ugyldig eller ændres. En ændring af generalforsamlingsbeslutningen kan dog kun ske, såfremt der nedlægges påstand derom og retten er i stand til at fastslå,

hvilket indhold beslutningen rettelig skulle have haft. Rettens afgørelse har gyldighed for samtlige medlemmer og garanter.”

Forarbejderne til dagældende § 288 findes i L 176 af 12. marts 2003, hvoraf følgende fremgår af de specielle bemærkninger:

”Bestemmelsen svarer til aktieselskabslovens § 81. Bestemmelsen omhandler muligheden for at anlægge søgsmål i gensidige forsikringsselskaber vedrørende formaliteten i tilknytning til beslutninger truffet af generalforsamlingen. Det er ikke hensigten i øvrigt at afskære det almindelige partsbegreb, således vil alle, der har en retlig interesse i beslutningens indhold kunne anlægge sag herom.”

Finanstilsynets vurdering

Finanstilsynet har genovervejet suspensionen af vedtægterne for Brandkassen, som følge af at anken er hævet og Retten i Roskildes dom af 14. juni 2017 nu er endelig.

Finanstilsynets afgørelse om henholdsvis suspensionen af vedtægterne og opretholdelse heraf for Brandkassen var, som nævnt ovenfor, begrundet i risikoen for, at der blev truffet irreversible beslutninger, som var egnede til at skaffe medlemmerne af den tidligere ledelse en uberettiget begunstige på bekostning af de øvrige forsikringstagere. Det var Finanstilsynets vurdering, at der var grundlag for suspensionen, indtil der var opnået klarhed over, hvilke forsikringstagere, der havde medlemsrettigheder og dermed var stemmeberettigede til valg af delegeretforsamling den 15. februar 2011.

Finanstilsynet skal ved vurderingen af ophævelse eller opretholdelse af suspensionen tage stilling til, hvorvidt grundlaget for at suspendere selskabets vedtægter fortsat gør sig gældende. Det kan i den forbindelse ikke tillægges betydning, hvorvidt der tidligere – som anført i likvidators hørings svar – har været opsagt forsikringer på et usagligt eller uberettiget grundlag.

Finanstilsynet har på baggrund af likvidators hørings svar desuden overvejet mulighederne for at tilsidesætte nogle af eller alle de tidligere vedtægtsændringer, der efter likvidators opfattelse har været til utilbørlig fordel for den personkreds, som retten lægger til grund har snydt ved valget den 15. februar 2011.

Finanstilsynet har i den forbindelse undersøgt, om der vil kunne ske tilsidesættelse af vedtægtsændringer i henhold til § 289 i lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen forudsætter dog, at en stemmeberettiget, et medlem af bestyrelsen eller en direktør har anlagt sag om specifikke generalforsamlingsbeslutninger, og at dette sker indenfor en søgsmålsfrist.

I henhold til § 114, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, finder § 109 i selskabsloven tilsvarende anvendelse på gensidige forsikringsselskaber med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af bestemmelser i lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen i § 109 i selskabsloven svarer til § 289 i lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynet har derfor tilsvarende undersøgt, om der vil kunne ske tilsidesættelse af vedtægtsændringer i henhold til § 109 i selskabsloven. Bestemmelsen i § 109 i selskabsloven forudsætter, at en kapitalejer eller et medlem af ledelsen har anlagt sag vedrørende en generalforsamlingsbeslutning, og at dette sker indenfor en søgsmålsfrist.

Da der ikke efter det oplyste er anlagt sag vedrørende en beslutning truffet af delegeretforsamlingen, jf. § 109, stk. 1, i selskabsloven, jf. § 114, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, eller efter § 289 i lov om finansiel virksomhed, er det Finanstilsynets vurdering, at de foretagne beslutninger om vedtægtsændringer og likvidationsbeslutningen må anses for gyldige. Finanstilsynet har ikke mulighed for at tilsidesætte hele eller dele af selskabets vedtægter eller likvidationsbeslutningen af 6. december 2013. Finanstilsynet har derfor ikke taget stilling til, om en eller flere vedtægtsændringer evt. måtte kunne anses for ugyldige, og om betingelserne for civile sager herom i øvrigt måtte være opfyldt.

Finanstilsynet finder desuden ikke, at der er holdepunkter for, at § 232, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, skal fortolkes således, at denne gælder under hele likvidationen, som anført af likvidator. En sådan fortolkning vil indebære, at en suspension ikke vil kunne ophæves, men vil skulle opretholdes frem til afslutningen på likvidationen af selskabet. Finanstilsynet vurderer, at en suspension af et selskabs vedtægter kun skal opretholdes, så længe der er grundlag herfor, jf. den forvaltningsretlige proportionalitetsgrundsætning.

Ved Finanstilsynets afgørelse om opretholdelse af suspensionen af 2. november 2015 fandt Finanstilsynet, at suspensionen af vedtægterne burde opretholdes, indtil der var opnået klarhed over hvilke forsikringstagere, der havde medlemsrettigheder ved valget til delegeretforsamling i 2011. Det var vurderingen, at en sådan afklaring ville foreligge, når de af likvidator anlagte retssager var afsluttede ved domstolene. Det er Finanstilsynets vurdering, at der nu med oplysningen om, at Roskilde Rets dom af 14. juni 2017 er endelig, er opnået endelig klarhed over, hvilke forsikringstagere der var berettigede til at stemme til valg af delegeretforsamling den 15. februar 2011. Finanstilsynet vurderer derfor, at der ikke længere er grundlag for at opretholde suspensionen af selskabets vedtægter.

Konklusion

Det er Finanstilsynets vurdering, at der på baggrund af dommen fra Retten i Roskilde den 14. juni 2017 er opnået den fornødne klarhed over valghandlingen i 2011. De 120 tillægfsforsikringer har således ikke – og har aldrig haft – medlemsrettigheder.

Finanstilsynet vurderer således, at der er opnået endelig klarhed over, hvilke forsikringstagere der var berettigede til at stemme til valg af delegeretforsamling den 15. februar 2011.

Selskabets medlemmer har herefter på sædvanlig demokratisk vis mulighed for at træffe beslutning om selskabet, hvorved beskyttelseshensynet, jf. lovforarbejderne til § 232, stk. 1, ikke længere gør sig gældende.

Finanstilsynet finder således, at suspensionen af Brandkassens vedtægter skal ophæves.

Offentliggørelse

Det følger af § 354 a, stk. 2, jf. til dels stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, at reaktioner givet i henhold til § 345, stk. 12, nr. 4 og 6, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, medmindre det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden. Finanstilsynet finder, at offentliggørelse ikke vil medføre uforholdsmæssig stor skade for Brandkassen.

Klagevejledning

Finanstilsynets afgørelse indbringes for Erhvervsankenævnet senest fire uger efter, at afgørelsen er modtaget. Det følger af § 372, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Klagen skal sendes pr. e-mail til ean@naevneneshus.dk eller pr. post til Erhvervsankenævnets sekretariat, Toldboden 2, 8800 Viborg.

Det er forbundet med et gebyr at klage til Erhvervsankenævnet. Yderligere information om klagegebyr og opsættende virkning kan findes på Erhvervsankenævnets hjemmeside, <https://naevneneshus.dk/start-din-klage/erhvervsankenaevnet/>, og i bekendtgørelse nr. 1135 af 13. oktober 2017 om Erhvervsankenævnet.

Jesper Berg
Direktør

Birgitta Nielsen
Kontorchef